

[Carsten Raft.]

udvikling holder op, at f. eks. amsudgifterne skulle falde, når man tænker på, hvordan hospitalsudviklingen er, idet jo mange, mange flere mennesker end før går gennem hospitalerne, og behandlingen er meget mere effektiv, hvilket utvivlsomt giver et langt større og bedre samfundsmæssigt resultat; men det medfører samtidig, at udgifterne bliver større og faktisk ustandseligt stiger.

Jeg henstiller altså — og jeg gør det på mit partis vegne — at regeringen øje til øje med disse meget store promiller, disse meget store afgifter og den store indflydelse, de har for en betydelig del af befolkningen, overvejer, om man bør vente, til skatte-lovene er endeligt gennemarbejdet, med at tage sit standpunkt i dette spørgsmål. Man kan næppe rette bebrejdelser mod denne regering, da den ikke er ældre, end den er; men vi har jo længe arbejdet med skatte-lovene og alt det dér, bl. a. i skattekommissionen, og der er vel ikke nogen af os, der venter, at det arbejde skal blive færdigt, før vi kommer hjem til grundlovsdagen; der kan vel også gå en vinter til. Jeg henstiller derfor på mit partis vegne til regeringen, om det ikke var rimeligt, at man overvejede på dette tidspunkt at standse den uro, der er hos titusinder af små husejere rundt omkring i disse kvarterer, og at give dem en tryghed for, at denne særskat, som det jo til en vis grad er, ikke kommer til at forstyrre deres fremtid.

Det var nogle få betragtninger, som jeg — ud fra et grundlag, der kun har en rent principiel forbindelse, det indrømmer jeg, med det, mit ordførerskab gælder — gerne har villet gøre opmærksom på, hvad ejendomsskatterne som problem efterhånden er kommet til at betyde for disse dele af befolkningen. Jeg vil aldeles ikke indlade mig — og har heller ikke forudsætninger for at gøre det — på en teoretisk diskussion om ejendomsskatter, direkte skatter o. s. v., men jeg vil bare gøre opmærksom på, at lige så snart en i og for sig fornuftig skat stiger så højt, at den kommer til at gnave, så melder problemet sig, og så er det rimeligt, at de folk, der har ansvaret for skatternes stigning, tager under overvejelse, om det ikke var på tide at sige stop og søge en lettelse gennemført.

Skytte: Jeg var lidt i tvivl om, hvorvidt jeg havde forlangt ordet til det rette punkt på dagsordenen, men da jeg alligevel stadig går ud fra, at det er forslag til lov om forlængelse af skattefritagelse for nybygninger, vi behandler, skal jeg på mit partis vegne anbefale dette forslag til vedtagelse.

Alfred Jensen: Jeg var ikke i tvivl om, at jeg havde forlangt ordet til det rigtige punkt på dagsordenen, selv da jeg hørte det ærede medlem hr. Carsten Rafts udredning af de problemer, der foreligger for en masse små husejere. Jeg erkender, at der er et problem her, som man bør tage op til overvejelse og undersøgelse, for der tiltrænges foranstaltninger på dette felt; men jeg må erkende, at det har en meget periferisk forbindelse med det forslag, der er til behandling. Her drejer det sig om at give skattelettelse for at fremme byggeriet, og det er der i allerhøjeste grad brug for, idet der er mangel på boliger. Det er imidlertid givet, at de forslag om forlængelse af lempelser eller støtteordninger, der har været forelagt fra regeringens side i denne samling, aldeles ikke er tilstrækkelige. Det har jeg udtalt mig om ved tidligere lejlighed og skal ikke komme ind på her, men blot sige, at der må større og mere omfattende foranstaltninger til end foreslået. Det er også bemærkelsesværdigt, at socialdemokratiet, da det stod i opposition, havde planer og forslag nok om støtte til byggeriet, om opførelse af 12 000 lejligheder og om ekstraordinær støtte, således at det, der blev bygget, kunne opføres til en mindre leje for dem, der skulle overtage boligerne. Det har man ikke mærket noget til, og netop her burde der sættes ind.

Jeg vil også understrege — da vi jo altså også tager periferiske ting med — at man også foreslog en forlængelse af nedsættelsen af ydelsen i det byggeri, der blev opført efter 1938-loven, og til trods for, at forslaget her ikke har noget som helst at gøre med boligstøttelov eller lejelov, men udelukkende er et forslag for at hjælpe dem, der bor i de boliger, som opføres i henhold til denne lov, fatter man jo ikke, hvorfor man ikke kommer med et forslag, som sikrer disse lejere — eller skal vi kalde dem ejere, eftersom det vel er andelslejligh-